

1) Babylonian Talmud – Masechet Gittin (45a)

Mishna. Captives should not be redeemed for more than their value for the good of the public order. Captives should not be helped to escape for the good of the public order. R. Shimon b. Gamliel says for the well being of the captives.

Gemara. A question was raised: Does for the good order of the world have to do with the (financial) burden which may weigh down the community or perhaps it has to do with preventing further abductions? Come and hear: Levi b. Darga ransomed his daughter for 13,000 *denarim* of gold. Said Abaye: But are you sure that he acted with the consent of the sages? Perhaps he acted against the will of the sages.

Rashi (loc. cit.) weighing down the community. We should not press the community and bring them to impoverishment because of these. **Or perhaps.** So that the idolators will not be motivated to take more captives since they sell them for a high price. What is the practical difference (between these two possibilities)? In a case where there is a rich father or relative who wants to redeem them for an exorbitant amount and will not place the burden on the community.

1) תלמוד בבלי – גיטין (מה.)

מתני' אין פודין את השבויין יתר על כדי דמיהן מפני תיקון העולם ואין מבריחין את השבויין מפני תיקון העולם רשב"ג אומר מפני תקנת השבויין:

גמ' איבעיא להו האי מפני תיקון העולם משום דוחקא דצבורא הוא או דילמא משום דלא לגרבו ולייתו טפי ת"ש דלוי בר דרגא פרקא לברתיה בתליסר אלפי דינרי זהב אמר אביי ומאן לימא לן דברצון חכמים עבד דילמא שלא ברצון חכמים עבד:

רש"י (שם) ד"ה מפני דוחקא דצבורא הוא. אין לנו לדחוק הצבור ולהביאו לידי עניות בשביל אלו: או דילמא. דלא ימסרו עובדי כוכבים נפשיהו וליגרבו ולייתו טפי מפני שמוכרין אותן ביוקר ונפקא מינה אם יש לו אב עשיר או קרוב שרוצה לפדותו בדמים הרבה ולא יפילו על הצבור:

2) Masechet Ketubot (52a)

The Rabbis taught: If a woman was taken captive and a demand was made upon her husband for as much as ten times her value, he must ransom her for the first time. Subsequently, however, he ransoms her only if he desires to do so. But he is not obligated (for an exorbitant price). R. Shimon b. Gamliel ruled: Captives must not be ransomed for more than their value for the good of the public order.

2) מסכת כתובות (נב.)

תנו רבנן: נשביה, והיו מבקשין ממנו עד עשרה בדמיה - פעם ראשונה פודה, מכאן ואילך, רצה - פודה, רצה - אינו פודה; רבן שמעון בן גמליאל אומר: אין פודין את השבויין יותר על כדי דמיהם, מפני תקון העולם

3) Masechet Gittin (58a)

The Rabbis taught: It once happened that R. Yehoshua b. Chananya went to the great city of Rome, and he was told that there was, in the prison, a child with beautiful eyes and features and curly locks. He went and stood at the doorway of the prison and said: "Who gave Jacob for spoil and Israel to the robbers (Isaiah 42:24)?" The child answered: Is it not the L-rd, He against whom we have sinned and in whose ways they would not walk, neither were they obedient to his law?!" He said: I feel sure that he will be a legal decisor in Israel. I swear that I will not budge from here until I ransom him for whatever price is demanded. It is reported that he did not leave the stop before he had ransomed him for an exorbitant price. Nor did many days pass before he became a leading rabbi in Israel. Who was he? He was R. Ishmael b. Elisha.

Tosafot (Gittin 45a) that they not be motivated to take more captives. -And regarding that which was taught (Ketubot 52a): If a woman were taken captive and they demanded, even up to ten times her value, the first time

3) מסכת גיטין (נח.)

ת"ר מעשה ברבי יהושע בן חנניה שהלך לכרך גדול שברומי אמרו לו תינוק אחד יש בבית האסורים יפה עינים וטוב רואי וקווצותיו סדורות לו תלתלים הלך ועמד על פתח בית האסורים אמר מי נתן למשיסה יעקב וישראל לבוזזים ענה אותו תינוק ואמר הלא ה' זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו אמר מובטחני בו שמורה הוראה בישראל העבודה שאיני זו מכאן עד שאפדנו בכל ממון שפוסקין עליו אמרו לא זו משם עד שפדאו בממון הרבה ולא היו ימים מועטין עד שהורה הוראה בישראל ומנו רבי ישמעאל בן אלישע

תוספות (גיטין מה.) ד"ה דלא ליגרבו ולייתו. - והא דתניא בפי נערה (כתובות נב.) נשביה והיו

<p>(they kidnap her) one (the husband) redeems her. The case of a wife is different since she is like his person more than the case of the daughter here, and the rabbis did not institute that he should not give all that he has to save himself. As for R. Yehoshua b. Chanaya who redeemed this young child for an exorbitant amount (Gittin 58a) – that was because the child was exceptionally brilliant. Or, at the time of the destruction of the Temple, it is not relevant to say that they will be motivated etc.</p> <p>Ran (on the Rif, loc. cit.) -The questions was not resolved here. But there are those who say that it was resolved from that which the Rabbis taught in Ketubot (52a).....R. Shimon b. Gamliel says: You do not redeem captives for more than their value for the sake of the good order of the world". We can infer that according to R. Shimon b. Gamliel, even where there is no concern regarding the impoverishment of the community, as in this case where the husband is obligated to redeem her – we are still concerned about not motivating them to do further abductions...It seems to me (Ran) that the question was not resolved there because if we are concerned about the impoverishment of the community, we certainly should be concerned about the impoverishment of the husband.....</p>	<p>מבקשין ממנה עד עשרה בדמיה פעם ראשון פודה שאני אשתו דהויא כגופו יותר מבתו דהכא ועל עצמו לא תיקנו שלא יתן כל אשר לו בעד נפשו ור' יהושע בן חנניא דפרקיה להווא תינוק בממון הרבה בהניזקין (לקמן דף נח.) לפי שהיה מופלג בחכמה אי נמי בשעת חורבן הבית לא שייך דלא ליגרבו : ר"ן (על הרי"ף שם) - בעיין הכא לא איפשיטא. וי"א דאפ"ה איפשיטא מדתניא בפי נערה (שם)....רבן שמעון בן גמליאל אומר אין פודין את השבויין יתר על כדי דמיהן משום תיקון העולם. אלמא לרבן שמעון בן גמליאל אע"ג דליכא דוחקא דציבורא כי התם, דבעל חייב לפדותה – אין פודין, כי הכי דלא ניגרי בהו....ול"נ דבעיין מהתם לא מפשטא, דכיון דחיישינן לדוחקא דציבורא – כ"ש דאיכא למיחש לדוחקא דבעל....</p>
---	---

<p>4) Maimonides (Mishneh Torah) - Laws of Gifts to the Poor, Chapter 8, Halakha 12 Captives are not redeemed for more than their value for the good of the public order - that the enemies should not pursue them to take them into captivity.</p>	<p>4) רמב"ם – הלכות מתנות עניים, פרק ח, הלכה יב אין פודין את השבויים ביתר על דמיהן מפני תקון העולם, שלא יהיו האויבים רודפין אחריהם לשבותם</p>
--	--

<p>5) Masechet Gittin (46b) Mishna. If a man sells himself to an idolator, he is not to be redeemed. His children, however, are to be redeemed after the death of their father. Gemara. R. Assi said: This rule applies only if he sold himself for a second and third time....A certain man sold himself to the Lydians and then appealed to R. Ammi saying: (47a) Redeem me. He replied: We have learned: "If a man sells himself and his children...the children are to be redeemed after the death of the father" to prevent their going astray-all the more so here, where there is a danger of their being killed.... Tosafot (loc. cit. 48a) – all money that is stipulated. Wherever there is a threat to life, you redeem captives for even more than their value as it says in Gittin regarding one who sells himself and his sons to idolators – "All the more so where there is danger of them being killed" Ramban (loc. cit. 45a) -...There is an opinion that whenever there is a concern of death, you redeem the captives for whatever sum that can be raised. But this is not logical - for in any captivity there is this possibility...It</p>	<p>5) מסכת גיטין (מו:) - מתני' המוכר את עצמו ואת בניו לעובדי כוכבים אין פודין אותו אבל פודין את הבנים לאחר מיתת אביהן: גמ' אמר רב אסי והוא שמכר ושנה ושילש....ההוא גברא דזבין נפשיה ללודאי אתא לקמיה דרבי אמי אמר ליה (מז.) פירקן אמר ליה תנן המוכר עצמו ואת בניו לעובדי כוכבים אין פודין אותו אבל פודין את הבנים משום קלקולא וכ"ש הכא דאיכא קטלא : תוספות (שם נח.) – ד"ה כל ממון כי איכא סכנת נפשות פודין שבויין יותר על כדי דמיהן כדאמרין בפרק השולח גבי מוכר עצמו ואת בניו לעובדי כוכבים כ"ש הכא דאיכא קטלא רמב"ן (שם מה.) - ... וי"א דכל היכא דאיכא חששא דמיתה פודין אותן בכל ממון שיכולין לפדותן, ולא מסתבר דכל שבי כולהו איתנהו ביה,.....ומסתברא תלמיד חכם פודין אותו בכל ממון שבעולם</p>
---	---

would seem that a scholar is to be redeemed for any sum, and we are not concerned with the impoverishment of the community or motivation for further abductions since the loss of Jewish property or even people is replaceable, but a scholar is irreplaceable.	ולכא משום דוחקא ולא משום איגרווי שאם אבדו ישראל ממון או מתו משונאיהם הרבה יש לנו כיוצא בהם ות"ח אין לנו כיוצא בו
--	--

6) Tur – Yoreh Deah 252 Captives are not redeemed for more than their value for the good of the public order e.g. that the enemies should not devote themselves to taking captives. Even close relatives who want to redeem them for more than their value are not allowed to do so. But a person can redeem himself for any amount. And so is the law for his wife, who is like his person. And so is the law for a scholar – he is redeemed for any sum that is possible.	6) טור - יורה דעה, סימן רנב אין פודין השבויים יותר מכדי דמיהן מפני תיקון העולם שלא יהו האויבים מוסרין עצמם עליהם לשבותם ואפילו אם קרובים רוצים לפדותו ביותר מכדי דמיו אין מניחין אותן אבל אדם יכול לפדות את עצמו בכל מה שירצה וכן לאשתו שהיא כגופו וכן לת"ח או אפי' אין ת"ח ורואין אותו מצליח שאפשר שיהיה ת"ח יכולין לפדותו בכל מה שיכלו
---	--

7) Shulkhan Arukh (loc. cit. 4) Captives are not redeemed for more than their value for the good of the public order – that the enemies should not devote themselves to take captives. But one can redeem himself for any amount that he wants. So too, by a scholar or even a brilliant student who has potential to become a scholar, they are redeemed at any price. Shakh (loc.cit. 4) -But the Bach ruled that one is allowed to redeem his daughter, other relatives, or anyone else, for more than their value, and we do not protest since there is no issue of the impoverishment of the community. And we certainly do not protest his redeeming his wife.	7) שולחן ערוך (שם) ד - אין פודין השבויים יותר מכדי דמיהם, מפני תיקון העולם, שלא יהיו האויבים מוסרים עצמם עליהם לשבותם. אבל אדם יכול לפדות את עצמו בכל מה שירצה. וכן לת"ח, או אפילו אינו ת"ח אלא שהוא תלמיד חריף ואפשר שיהיה אדם גדול, פודים אותו בדמים מרובים. ש"ך (שם ס"ק ד) - אבל הב"ח פסק דרשאי לפדותו יותר מכדי דמיהן בין לבתו וקרוביו וכל אדם ואין מוחין כיון דליכא דוחקא דצבורא וכ"ש דאין מוחים כשבא לפדות את אשתו
--	--

8) Radbaz – Responsa, Section 1, 40 Rabbi David ibn Zimra (1479-1573) Spain, Cairo, Safed It has become the accepted practice that captives are redeemed for more than their market value.... The reason for this practice is that the Rabbis were concerned with not motivating them to do further abductions, and we see today that the captors do not seek out Jews in particular, but randomly take people. Hence the captives can be redeemed for more than their market value since they are not redeemed for more money than are their non-Jewish counterparts. But to redeem them for more money than is given for other hostages – that is inappropriate, since there is the concern that, by doing so, we will motivate the captors to seek out Jews in particular.	8) שו"ת רדב"ז (חלק א סימן מ) רבי דוד בן זמרה (1479 – 1573) כבר נהגו כל ישראל לפדות את השבויים יותר מכדי דמיהן הנמכרים בשוק... וטעמא דמנהגא הוא משום דק"ל.... דילמא ליגרו וליתו וימסרו עצמן לשבות מהם הרי אנו רואי בזמן הזה שהשבאים אין יוצאים לכתחלה בשביל ישראל אלא לכל מי שימצאו הילכך אפי' שפודין אותם יותר ממה ששוה בשוק כיון שאין פודין אותם יותר ממה שנפדין שאר עכו"ם מותר... אבל לפדות אותם יותר מכדי שאר השבויים של עכו"ם - אין ראוי דהא איכא למיחש דילמא כיון שפודין אותם יותר משאר השבויים יצאו לכתחלה לבקש יהודים וימסרו עצמם עליהם....
---	--

9) Yam Shel Shlomo – Responsa 66 Rabbi Shlomo Luria (1510-1573) Poland And today, Jews, who are philanthropic, in Germany and	9) ים של שלמה - סימן סו רבי שלמה לוריא (1510-1573)והאידנא אנשי ישראל גומלי חסדים בארצות תוגרמה
---	---

its surrounding areas, redeem captives for much more than their value, and they forego the impoverishment of the community – may G-d grant them their reward...And furthermore, insofar, as the captors treat their captives very harshly, torturing them and forcing them to transgress their religion, to violate Shabbat...and there is also the concern, that if they will not be redeemed, perhaps they will kill them out of viciousness and cruelty – where there is a threat to life, we redeem them for even more than their value....And I heard that **R. Meir of Rothenburg (1215-1293)** was taken captive and kept in a castle for many years, and the count demanded an exorbitant sum from the Jewish communities, and they were prepared to pay it. But the Rabbi refused, saying that you don't redeem captives for more than their value. And I am in astonishment over this! Since he was an extraordinary scholar and there was no one like him in his generation in terms of scholarship and piety – it was permitted to pay any sum in order to redeem him...One must say that he was of the opinion that if he would be redeemed, there would be the concern that this would set a precedent for other leading rabbis being taken for exorbitant sums, which would deplete all the resources of the Jewish community...therefore the pious one said that it would be better not to redeem him...and as proof, from then on the decree of seizing scholars ended.

וסביבותיה – פודים את השבויים יותר ויותר מכדי דמיהן, וממוותרים על דוחקא דציבורא, ה' יוסיף להם שכרם...ומה גם לעת כזאת שמכבידין על שבויי ישראל בעינויים ויסורין קשים לכופם לעבור על דתם ולחלל שבת ויו"ט...ואף יש לחוש שאם לא יפדם, שמא יהרגום לרוע לבבם ואכזריותם, ובסכנת נפשות פודין אפילו ביותר מכדי דמיהן...והנה שמעתי על מהר"ם מרוטנברג 1215-1293 שהיה תפוס במגדל איי-גזהם כמה שנים, והשר תבע מקהלות ישראל סך גדול, ובקשו לפדותו, ולא הניחם הרב, כי אמר, אין פודין את השבויים יותר מכדי דמיהן. ותמיהני מאחר שהיה מופלג בחכמה ולא הניח כמותו בדורו בתורה ובחסידות, והיה מותר לפדותו בכל ממון שבעולם...וצ"ל שדעתו היתה שאם יפדוהו, יש לחוש פן יעשו השרים כן לגדולי הדור בעבור רוב ממון, עד שלא יספיק ממון של כל הגולה לפדותם...ולכן אמר החסיד מוטב שלא יפדוהו...וזה האות שמאז פסקה גזירה של תפיסת חכמי התורה.

10) Mahram of Lublin - Responsa 15 (1558 – 1616) Poland

Question - Regarding a young man who was seized by the non-Jews who claimed that they caught him with a non-Jewish prostitute and want to sentence him to the death penalty. **Response**—Although he sinned against himself, nevertheless the community is obligated to redeem him. For there is no greater criminal than one who sells himself, and repeats it again and again. Yet, in such a case, where there is an issue of life and death, he is redeemed as it is written in Gittin (47a). So, too, in this situation. However, it seems obvious to me that he is not to be redeemed for more than his value. Why should he be different than any other captive who is not redeemed for more than his value (with the exception of a scholar) either because of the impoverishment of the community or to prevent further abductions. And, so too, are these reasons applicable here. As for the threat of death, there is not one Rabbinic authority that made such a qualification in the case of more than his value...So even in a case which is life threatening, captives are not redeemed for more than their value.

10) שו"ת מהר"ם מלובלין - סימן טו (1558-1616) פולין

שאלה על אודות נער שנתפס ביד עכו"ם בטענה שתפסוהו עם זונה נכרית ורוצים לדנו למיתה... **תשובה** אע"פ שפשע בעצמו, מ"מ חייבים הציבור לפדותו, שהרי אין לך פושע יותר מהמוכר עצמו ושנה ושילש, ובכל זאת היכא דאיכא קטלא - פודין אותו כמ"ש בגיטין (מז). וה"ה כאן. אולם נ"ל פשוט שאין מחוייבים לפדותו יותר מכדי דמיו, דמאי שנא משאר שבויים חוץ מת"ח, דאין פודין שבויים יותר מכדי דמיהן או משום דוחקא דציבורא או משום כי היכי דלא ליגרבו ליייתי. וה"נ שייכי שני הטעמים. ואם משום שמבקשים להורגו – לא אישתמיט שום פוסק לכתוב ולחלק שאם רוצים להורגו, שמחוייבים לפדותו יותר מכדי דמיו. ואדרבא מוכח בגמ' (גיטין מז.) בדין מי שמכר עצמו ללודאי שאין צריך לפדותו יותר מכדי דמיו...וע"כ דס"ל לתוס' דהיינו בכדי דמיהן ולא יותר. ומכאן למד רבי אמי להיכא דאיכא קטלא, מכח ק"ו, ודיו לבא מן הדין להיות כנידון, שאף במקום שמבקשים להורגו – אין לפדותו יותר מכדי דמיו.